

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1837/2022
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Стојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгослава Бисерчић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1894/21 од 07.09.2021. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1894/21 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 439/16 (15) од 11.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је власник к.п. бр. .. КО ... у површини од 15,40 ара, по култури њива 7. класе, површине 30 м2, по култури неплодно земљиште, да се обавезе тужени да јој ово право призна и да јој парцелу преда у државину. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 48.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1894/21 од 07.09.2021. године, укинута је првостепена пресуда, усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужиља власник к.п. бр. .. КО ... у површини од 15,40 ара, по култури њива 7. класе и у површини од 30 м2 по култури неплодно земљиште, обавезан је тужени да јој ово право призна и да јој парцелу преда у државину и обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 139.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је супруга сада пок. ВВ, а тужени је син ГГ. ГГ је усвојеница сада пок. ДД, оца ВВ. Правноснажним решењем Општинског суда у Брусу О 134/76 о 17.02.1977. године за јединог наследника иза смрти пок. ДД (усвојиоца мајке туженог), умрлог 1976. године, оглашен је на основу закона његов син ВВ. Предмет наслеђа била је и спорна к.п. бр. .. КО На наслеђе је била позвана и мајка туженог и иста се одрекла наследног дела који јој по закону припада, тако да је супруг тужиле наследио и к.п. бр. .. КО Правноснажним решењем Општинског суда у Брусу О 184/00 од 07.11.2001. године на заоставштини пок. ВВ, оглашене су за наследнике његова ћерка ЂЂ и супруга АА, овде тужила, с тим што је тужила проглашена за наследника на спорној парцели к.п. бр. .. КО Из решења СКН Брус од 22.09.2015. године следи да је спорна парцела уписана од 2003. године на основу решења о наслеђивању О 184/00 на тужилу. Тужила је у октобру 2014. године сазнала да је тужени порушио ограду између своје парцеле и спорне парцеле, да је ушао у посед спорне парцеле, посекао стара шљивова и јабукова стабла и посејао различите културе.

Тужила тужбом тражи да се утврди да је власник спорне парцеле, да се обавезе тужени да јој ово право призна и да јој спорну парцелу преда у државину. Тужени је оспорио тужилу право својине на спорној парцели, тврдећи да је власник спорне парцеле његова мајка и да он исту користи по налогу своје мајке.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног суда, правилно је одлучио другостепени суд када је укинуо првостепену пресуду, усвојио тужбени захтев тужиле и утврдио да је тужила власник спорне парцеле, обавезао туженог да јој ово право призна и да јој спорну парцелу преда у државину, правилном применом материјалног права.

Наиме, правилан је закључак другостепеног суда да је тужила доказала своје право својине на спорној парцели у смислу члана 37. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, јер је право својине на спорној парцели стекла наслеђем иза свог пок. супруга, решењем Општинског суда у Брусу О 184/00 од 17.11.2001. године, на основу ког решења је и уписана као власник спорне парцеле, док тужени није доказао да је његова мајка стекла право својине на спорној парцели на неки од начина прописаним чланом 20. Закона о основама својинскоправних односа. С обзиром на то да је тужила власник спорне парцеле, да је тужени са спорне парцеле посекао стара шљивова и јабукова стабла и посејао различите културе, а да није доказао да је власник спорне парцеле његова мајка, то је правилан закључак другостепеног суда да је тужени у обавези да тужилу призна право својине на спорној парцели и да јој исту преда у државину, правилном применом члана 37. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, којим је прописано да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари. Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној

примени материјалног права и недостатку пасивне легитимације на страни туженог, с обзиром да се спорна парцела налази у фактичкој власти туженог.

Неосновани су наводи ревизије туженог да је спорна парцела власништво његове мајке коју је стекла одржајем, с обзиром да није доказао ове своје тврдње. Наиме, тачно је да се у складу са чланом 21. Закона о основама својинскоправних односа по самом закону право својине стиче одржајем, међутим, није довољно позвати се на одржај, већ је потребно доказати и друге чињенице које се тичу савесности и законитости, односно савесности држаоца непокретне ствари, а у складу са чланом 28. Закона о основама својинскоправних односа.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**